

Publicerad 2007-12-22 20:32 av claes fredelius

Det välsignade mörkret sänker sig

Det välsignade mörkret sänker sig
Marken är gnistrande vit och månen
hypnotisk
Han lägger sig ner på en stjärnbestrodd bänk

En gång var allt möjligt
Revolutionen stod på dagordningen
Dom var blåögda men det gick en våg
över världen

Sen somnar han och drömmer
om det bröllop han inte fick uppleva
En sån borgerlig sak! säger han
med allt svagare stämman

Han vaknar av att en ängel stryker
sina vingar över honom
Åå äntligen! Jag visste väl
att du fanns

Så har ännu ett mirakel skett...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren claes fredelius med Poeter.se id #5627 innehar upphovsrätten